Co naprawdę opowiadają znaki zodiaku - część 1-4

Kiedy byłem chłopcem, razem z moim tatą wychodziliśmy czasem na dwór w nocy, gdzie on opowiadał mi różnych konstelacjach nieba, o ich nazwach, kształtach i w jaki sposób widać je w różnych porach roku, gdy Ziemia przemieszcza się przez otchłań kosmosu. Wielki i Mały Wóz, Kasjopeja - łatwa do znalezienie dzięki kształtowi litery W, Orion ze swoim pasem 3 gwiazd i itd.

Bardzo mnie to pochłonęło. Tata kupił mi teleskop, dzięki któremu godzinami patrzyłem na księżyc i planety. Ale potem dorosłem. Tata zostawił naszą rodzinę a teleskop, który zaczął przypominać mi o naszych wspólnych chwilach, stał się przygnębiającym wspomnieniem dobrych czasów. Życie toczyło się dalej więc ja również ruszyłem do przodu.

Kiedy zostałem chrześcijaninem zaciekawiło mnie, jak mędrcy mogli wywnioskować, że w Izraelu narodził się król, tylko poprzez patrzenie w gwiazdy. Zastanawiałem się, dlaczego Pan podczas rozmowy z Hiobem wspomniał o gwiazdozbiorach, jakby obaj wiedzieli, że łączy się to ze zbawieniem.

Zastanawiałem się, dlaczego w Biblii jest wiele wzmianek o gwiazdach, poczynając od Rodz. 15, gdzie Pan polecił Abramowi popatrzeć w gwiazdy i policzyć je mówiąc, że tyle będzie miał potomstwa. Zastanawiałem się, dlaczego proroctwo o Izraelu wspominało, że „wzejdzie gwiazda z Jakuba" (Lb 24:17) i dlaczego w Obj. 12 mowa jest o 1/3 gwiazd, które zbuntowały się przeciwko Bogu i zostały zrzucone na ziemię.

Doszedłem do wniosku, że skoro Bóg wszystko stworzył, to również gwiazdy muszą mieć jakiś swój cel – muszą o czymś MÓWIĆ. Muszą nieść jakieś przesłanie, ponieważ w Rodz. 1:14 napisane jest o nich „były znakami dla oznaczania pór, dni i lat." Musiała istnieć jakaś prawdziwa astronomia, która nie tylko badała wszechświat naukowo, ale też odczytywała znaki zapisane w gwiazdach.

Wszystko to miało miejsce lata przed tym, jak natrafiłem na badania przeprowadzone w 1882 roku przez luterańskiego pastora Josepha Seissa, na podstawie których napisał książkę „Ewangelia w gwiazdach". Niemal wszystko, co napisano współcześnie o oryginalnych znakach zodiaku, które Bóg dał człowiekowi, oparte zostało na badaniach jego oraz innych starożytnych uczonych.

Wiedząc, że upadły człowiek wypacza każdy dar otrzymany od Boga, nie powinno to być zaskoczeniem, że znajdują się ludzie, którzy wierzą, że znaki zodiaku kierują ludzkim życiem, zamiast zwrócić swój wzrok na Stwórcę gwiazd, który to kieruje życiem człowieka. Ale to, że istnieje podróbka nie oznacza, że nie powinniśmy mówić o prawdzie. W rzeczywistości istnienie podróbki mówi, że musi też być oryginał – prawda, niezależnie czy mówimy np. o fałszywych pieniądzach, dziele sztuki skopiowanym przez fałszerza, czy o znakach zodiaku. Bóg powiedział, że gwiazdy są znakami, dlatego też rozpocznijmy ten temat:

12 znaków zodiaku

Istnieje 12 głównych znaków zodiaku i każdemu z nich towarzyszą 3 mniejsze konstelacje zwane „dekanami". Te 3 dekany dodatkowo objaśniają znaczenie głównej konstelacji. Poszczególne znaki zodiaku (gwiazdozbiory) pojawiają się w określnych porach roku, zgodnie z niewidzialną drogą słońca po nieboskłonie, zwaną „ekliptyką". Gdy konstelacje przekraczają ekliptykę, są widoczne na niebie przez określony czas. Tak więc wszystkie 12 znaków ma swój czas na niebie, gdy są widoczne.

Przesłanie ewangelii w znakach zodiaku podzielone jest na 3 grupy, z których każda składa się z 4 konstelacji. Pierwsza grupa odnosi się do natury Mesjasza, grzechu i nieprzyjaciela. Druga grupa dotyczy nowego życia, kościoła i wylania Ducha Bożego. Ostatnia grupa dotyczy powrotu Króla oraz wierzących mieszkających z Nim bezpiecznie w niebie. Te 3 grupy, wraz z ich dekanami, zostaną przez nas omówione w ciągu najbliższych 3 tygodni:

Grupa pierwsza: Mesjasz, grzech, nieprzyjaciel

Panna (dziewica). Jej trzy dekany to: Coma - niemowlę urodzone przez dziewicę; Centaur o dwojakiej naturze i Arktur (Wolarz) - Wielki Pasterz i żniwiarz, dzierżący laskę i sierp.

Waga - jej ramiona są przechylone. Wskazania wagi nie są korzystne dla człowieka. Trzy dekany Wagi to: Krzyż, widziany na półkuli południowej (Krzyż Południa); Wilk, który zginął przebity - ofiara Centaura o dwojakiej naturze. Ostatni to Korona, zwana Koroną Północy, która jest dopełnieniem Krzyża Południa.

Skorpion. Jego dekany to: Wąż; Wężownik, który walczy z Wężem i jest ukąszony w piętę, podczas gdy drugą stopą miażdży głowę Skorpiona. Ostatni to Herkules, ranny w piętę.

Strzelec - łucznik o dwojakiej naturze, którego łuk i strzała są wycelowane bezpośrednio w serce Skorpiona. Jego dekany to: Lutnia- orzeł trzymający lirę / harfę; Ara - ołtarz odwrócony do góry nogami i Smok- pozostający do góry nogami i wijący się z bólu.

Druga grupa; Nowe życie, zmartwychwstanie, kościół

Koziorożec - zabity, o dwojakiej naturze. Po części koza, po części ryba. Jego dekany to: Sagitta - Strzała wystrzelona przez nieznaną rękę, która zabiła Koziorożca, orzeł Aquila, który został przeszyty i spada oraz Delfin - pełen życia, który wyskakuje z morza.

Wodnik - obraz siedzącego mężczyzny, który z dużego naczynia wylewa strumień wody życia. Jego dekany to: Ryba Południowa, która pije wodę płynącą z góry; Pegaz - biały koń, żywiołowy, szybko machający skrzydłami by przynieść życie i dobrą nowinę, oraz Łabędź Cygnus, który szybko lata a którego gwiazdy układają się w krzyż.

Ryby – jedna z nich kieruje się w stronę bieguna północnego, a druga wzdłuż ścieżki słońca. Obie ryby są utrzymywane razem przez jeden z jej dekanów. Jej dekany to: Wstęga – pojedyncza taśma spinająca ryby razem; Cefeusz - ukoronowany król, który siedzi trzymając w jednej ręce berło a w drugiej Wstęgę oraz Andromeda - kobieta w kajdanach – konstelacja zawierająca gwiazdę o nazwie „prześladowania".

Baran, który leży spokojnie i wszystko obserwuje. Jego dekany to: Kasjopeja - kobieta na tronie; Wieloryb – morski potwór, który do szyi ma przywiązaną Wstęgę i który pozostaje pod kontrolą Ryb. Ostatni dekan to Perseusz - silny mężczyzna z mieczem w prawej ręce, z uskrzydlonymi stopami, który trzyma w swej ręce odciętą głowę potwora (Meduzy), z której wychodzą węże.

Grupa trzecia - powrót króla

Byk – mający na ramieniu siedem gwiazd Plejad, który z opuszczonymi rogami szarżuje naprzód. Jego trzy dekany to: Orion- wspaniały książę z mieczem w pochwie u boku. Jego noga spoczywa na głowie węża (lub zająca); Erydan - rzeka sądu oraz Auriga (Woźnica) – pasterz podtrzymujący lewą ręką kozę z dwoma koźlętami a w prawej trzymający bicz i wędzidło.

Bliźnięta – oryginalnie nie były to bliźnięta, lecz mąż i żona. Ich trzy dekany to: Zając (w niektórych krajach przedstawia się to jako węża pod stopami Oriona). Pozostałe to dwa psy – Wielki Pies i Mały Pies (oryginalnie były to dwa wilki, które zabiły zająca).

Rak – postać postrzegana jako rosnąca się przez całe życie, istota odpoczywająca, pozostająca w pokoju, nazwa gwiazdy oznacza „zgromadzenie" lub „zgromadzeni". O wiele więcej na ten temat powiemy później omawiając starożytną symbolikę i znaczenie. Dwie pierwsze dekany to: Wielki i Mały Wóz (Wielka i Mała Niedźwiedzica). Pierwotnie była to owczarnia - zagroda dla owiec, a nie dla niedźwiedzi, jedna duża zagroda i jedna mała, zawsze kojarzone z pasterzem Arkturem, opiekunem stada. Ostatni dekan to Argo – Okręt, który zabierał w podróż osoby będące na pokładzie… (i o wiele więcej)!

Lew- (Lew z plemienia Judy). Jego 3 dekady to: Hydra – wąż, który ucieka, pozostający pod stopami zarówno Lwa jak i Raka; Puchar - czara gniewu przeznaczonego do Węża oraz ostatni to Kruk – widoczny z tyłu Węża, dziobiący go.

Możemy sobie wyobrazić Adama, Seta i Henocha, gdy w czasie swojego życia chodzili z Panem, który układał znaki na niebie, prorokując o nadchodzącym zbawieniu i ostatecznym osądzeniu nieprzyjaciela. Powyżej pokazałem zarys całej historii, jednakże tak naprawdę, to nazwy gwiazd definiują znaczenie każdego z gwiazdozbiorów.

Nazwy gwiazd nadane przed wiekami, pozostały w dużej mierze niezmienione przez stulecia, chociaż w szczególności Grecy wypaczyli znaczenie wielu znaków (zodiaku). Jednak nazwy gwiazd pozostają w dużej mierze niezmienione. Kiedy przyjrzymy się starożytnym nazwom gwiazd w świecie Bliskiego Wschodu, prawdziwie ukaże się nam historia zbawienia.

Piszę to w sposób, aby można to było łatwo wydrukować i przestudiować potem w grupie lub indywidualnie. Jest tu więcej informacji niż inspiracji, lecz myślę, że już te same informacje są inspiracją! Kolejnym razem omówimy nazwy pierwszych czterech gwiazd i będziecie zdziwieni!

+++

Gwiazdozbiory nocnego nieba, w rocznym cyklu, opisują dzieło Chrystusa. W starożytności nawet analfabeci mogli spojrzeć w nocne niebo i zobaczyć ewangelię ... Zobaczmy zatem i my co oni widzieli:

Panna

W starożytności Panna była pierwszym znakiem zodiaku (z dwunastu) a Lew ostatnim. W tamtych czasach rok zodiakalny rozpoczął się w tym samym czasie, co żydowski nowy rok - Rosz ha-Szana. Tak więc na początku żydowskiego Nowego Roku widzimy Pannę - dziewicę (stąd nazwa znaku), stojącą z latoroślą w prawej ręce i garścią dojrzałych kłosów ziarna (jak pszenica) w lewej. Latorośl trzyma prosto pionowo, podczas gdy kłosy zboża są skierowane w dół w kierunku ziemi, co wskazuje na śmierć oraz na sadzenie. Ponieważ Panna pojawia się w czasie Rosz ha-Szana / Jom Kipur / Święcie Namiotów, niektórzy przyjmują, że Jezus urodził się we wrześniu.

Na całym świecie znak ten oznacza dziewicę. W języku hebrajskim jest Betulą -młodą kobietą (dziewicą). W języku arabskim jest to Adarah - dziewica, po grecku to Parthenos- czysta dziewica.

Główną gwiazdą w miejscu kłosów ziarna skierowanych w dół jest Spica, która jest jedną z dwudziestu najjaśniejszych gwiazd nieba. Ziarno jest skierowane do dołu, co mówi, że musi być zasadzone i obumrzeć, aby następnie wyrosło i zaczęło obradzać. W drugiej ręce jest trzymana pionowo Latorośl. To pokazuje, że Latorośl jak i Ziarno są jedno i obie pochodzą od Panny. Nazwy gwiazd to Al Zimach, Al Azal i Subilon, co oznacza „strzał", „latorośl" oraz „kłos zboża (pszenicy)".

Pierwszą dekaną Panny jest **Coma - Upragniony**, syn dziewicy. Patrzy na swojego syna spoczywającego na jej kolanach, obraz który to skomentował Albumazer - muzułmański astronom / astrolog, który zmarł w 886 roku: „... Ihesu, ze znaczeniem Ieza, co po grecku określa Chrystusa." Tak więc pierwszy znak zodiaku pokazuje dziewicę Pannę, która ma syna, który jest Chrystusem.

Drugą dekaną Panny jest Centaur. W lewym ramieniu trzyma on tarczę, podczas gdy w prawym ma włócznię wymierzoną bezpośrednio w Wilka – ofiarę, który jest jedną z dekan kolejnego znaku zodiaku w tej historii – Wagi.

Centaur o dwoistej naturze pokazuje, że syn Dziewicy ma także dwoistą naturę. Jest Latoroślą boskiego pochodzenia i jest też Ziarnem pochodzenia ziemskiego. Jest zarówno Jezusem -człowiekiem, jak i Boskim Chrystusem. W języku hebrajskim i arabskim Centaur jest nazywany „wzgardzonym".

Najjaśniejszą gwiazdą tego gwiazdozbioru jest Cheiron. Jej nazwa, od hebrajskiego rdzenia oznacza „przebity", a także Pholas, co oznacza „modlitwę lub medytację", podkreślając ofiarę i oddanie się Bogu.

Trzecią i ostatnią dekaną Panny jest **Wolarz (Bootes) – Ten, który nadchodzi**. Jest to też pasterz, który trzyma w prawej ręce gotową włócznię (która w nic nie jest wymierzona), a w lewej nad głową trzyma sierp, jakby gotowy aby zapuścić do w zboże w czasie żniwa. W języku greckim znany jest jako Arktur, co oznacza „strażnik" lub „obserwator" (stada). Czuwa on nad Wielką i Małą Niedźwiedzicą, które to gwiazdozbiory w starożytności nie były określany niedźwiedziami (czy też wozami) lecz owczarniami lub zagrodami – powiemy o tym później. Słowo „Bo" w języku hebrajskim oznacza „nadchodzić" lub „ten, który nadchodzi".

Gwiazda na jego prawym ramieniu, w którym trzyma włócznię, to Al Katurops, co oznacza „kij" lub „laska". W niektórych starożytnych kulturach mówiono, że to kij a nie włócznia , ponieważ postać opisana w mitologii to pasterz.

Podsumowanie znaku Panny

Panna dziewica, trzyma w prawym ramieniu latorośl oraz Spicę – ziarno skierowane w dół wskazując na śmierć i zasadzenie (włożenie w ziemię). Uzupełnieniem jej jest Coma – jej syn zwany Isa lub Chrystus. Ma podwójną naturę i jest wzgardzony. Jest jednak uzbrojony w tarczę i ma włócznię gotową do pchnięcia wymierzoną w ofiarę po jego prawej stronie. Syn jest również pasterzem, gotowym aby zerżnąć ziemię, który w drugiej ręce trzyma laskę (kij) a jego imię oznacza „Ten, który nadchodzi".

Waga

Waga opisuje pracę dziewicy i jej syna. Ramiona wagi są przechylone w dół, co wskazuje na brak równowagi. W języku hebrajskim jest to Mozanaim – „waga", „ważenie", co oznacza Boży sąd. W języku arabskim nazywa się Al Zubena – „cenę zakupu". W języku koptyjskim jest to „lambda". 'Lam' to łaska, a 'badia' to latorośl, stąd „łaskawa latorośl".

Nazwy gwiazd w gwiazdozbiorze Wagi to Zuben al Genubi – „niedopłata", Zuben al Shemali - „zapłata" oraz Zuben Akrabi, „cena konfliktu". Waga pokazuje, że człowiek jest zważony i stwierdzono u niego niedobór (nie zapłacił wystarczająco).

Krzyż (Południa) - pierwsza dekana Wagi. Wydaje się to być znaczące, że krzyż jest widoczny poniżej równika, poza zasięgiem wzroku mieszkańców północy, co wskazuje na prywatną transakcję dokonaną na krzyżu pomiędzy Ojcem i Jego Synem.

Jezus ma dwoistą naturę, o czym świadczy 16 rozdział Księgi Kapłańskiej, mówiący o składaniu ofiar w Dniu Pojednania. Pierwszy kozioł ofiarowywany za grzech, co odzwierciedla Jego boskość - został złożony w ofierze na oczach wszystkich. Jego krwią skropiono miejsce przenajświętsze. Odniesienie do tego możemy znaleźć w Hebr. 9: 22-24, gdzie widzimy Jezusa tuż po zmartwychwstaniu, który mówi Marii, aby Go nie dotykała, gdyż jeszcze nie wstąpił do nieba. Potem tego dnia wstąpił do Ojca, gdzie stanął i złożył swą krwawą ofiarę i usprawiedliwił wszystkich. Po tym wydarzeniu powrócił na Ziemię (wieczorem tego dnia ukazał się uczniom w drodze do Emaus).

Drugim kozłem ofiarowanym w Dniu Pojednania był kozioł, który był wypędzany na pustynię. Krew kozła ofiarowywanego za grzech w świątyni wskazywała na boską naturę Jezusa. Kozioł wypędzany na pustynię wskazuje na Jego człowieczeństwo. Kozioł był wyprowadzany na pustynię i wypuszczany, aby umrzeć z Bożej ręki poza zasięgiem ludzkiego wzroku. Dwoista natura Jezusa ukazuje Go zarówno jako kozła wypędzanego jak i kozła ofiarowanego za grzech. Ze względu na nas „upodobało się Bogu zmiażdżyć go cierpieniem" i złożyć jego „życie na ofiarę za grzechy" (Iz. 53:10). Dlatego też Krzyż Wagi pozostaje poza wzrokiem Izraela na nocnym niebie.

Drugą dekaną Wagi jest **Wilk (zabity) – ofiara**. Sułtan Ulugh Beigh zmarły w 1449 roku, który był znanym astronomem i matematykiem stwierdził, że w starożytności nazywano ten gwiazdozbiór nie Wilkiem lecz 'Sura', co oznacza owcę lub baranka.

Trzecią dekaną jest **Korona**. Nazywa się ją również Koroną Północy - Corona Borealis, która przypadkowo pojawia się co roku tuż nad Izraelem. W ten sposób bezpośrednio łączy się z Krzyżem Południa, pierwszą dekaną.

Podsumowanie Wagi

Waga pokazuje, że człowiek jest 'niedostateczny' z powodu grzechu. Zważony na wadze, znaleziony jest zbyt lekkim. Wilk (czy też Baranek) otoczony jest z jednej strony Koroną Północy a z drugiej Krzyżem Południa, które wskazują na syna dziewicy, który na krzyżu zapłacił cenę aby zrównoważyć wskazania wagi, i że otrzyma koronę, która pojawia się nad Izraelem.

Skorpion

W języku arabskim znany jest jako Al Akrab, - skorpion, ale oznacza też zranienie, konflikt, wojnę. W języku koptyjskim jest to Isidis - „atak wroga". W egipskim zodiaku nie jest to skorpion, lecz Tyfon (smok) lub Pyton (wąż). Skorpion ma konotacje z plemieniem Dana, jak widać to w I Mojż. 49:17: „Niech będzie Dan wężem na drodze, żmiją na ścieżce, co kąsa w pęcinę konia". Żądło w jego ogonie skierowane jest bezpośrednio w piętę Wężownika.

Pierwszą dekaną Skorpiona jest Wężownik – trzymający węża lub żmiję. To obraz mężczyzny trzymającego drugą dekanę Skorpiona - węża Serpensa. Wężownik obiema rękoma trzyma Serpensa, podczas gdy lewą stopę trzyma na głowie Skorpiona, który zaraz ma użądlić jego prawą piętę. To odzwierciedlenie pierwszego proroctwa o Mesjaszu, które Chrystus wypowiada do szatana w I Mojż. 3:15, że nasienie kobiety (Chrystus *) zmiażdży mu głowę, gdy on ukąsi go w piętę. (* Gal. 3:16).

Trzecią dekaną Skorpiona jest Herkules - mężczyzna klęczący jednym kolanem na ziemi, który trzyma wysoko w prawej ręce maczugę, chcąc ją opuścić na głowę węża, którego trzyma w lewej ręce. Drugą nogę trzyma na głowie Smoka , o czym powiemy później.

Nazwy gwiazd w gwiazdozbiorze Herkulesa obejmują najjaśniejszą gwiazdę leżącą w jego głowie - Ras al Gethi, co oznacza 'głowa tego, który robi sińce'. Nazwa kolejnej gwiazdy oznacza 'klęcząca latorośl' co odnosi się do latorośli - syna Panny.

Podsumowanie Skorpiona

To obraz pokonanego wroga, który kąsa piętę Odkupiciela, ale ostatecznie zostaje pokonany. Wężownik mocno trzyma węża obu rękoma, gdy jest użądlony w piętę, ale widzimy też Herkulesa, który triumfuje zadając ostateczny cios.

Strzelec, Łucznik, Triumfator

Ta ostatnia konstelacja z pierwszych czterech, które ukazują Mesjasza, Jego naturę, Jego bitwę i mękę, i zamyka ona ten rozdział zwycięstwem. Jest centaurem, ponownie ukazując dwoistą naturę Mesjasza. Mierzy z łuku bezpośrednio w serce Skorpiona.

Grecy nazywają go Cheiron – „egzekutorem". Nazywany jest też „sprawiedliwym" lub „tym, który szybko wykonuje wyrok". Jego pierwszą dekaną jest **Lutnia** trzymająca Lirę (harfę). Najjaśniejszą gwiazdą Liry jest Vega, od której Anglicy wywodzą słowo 'zwycięstwo'. Vega oznacza „On będzie wywyższony" i „Zwycięski wojownik".

Druga dekana to **Ara - ołtarz**. Ten płonący ołtarz, płonący ogniem, odwrócony jest do góry nogami wskazując, że składanie ofiar za grzech nie jest już potrzebne! Wykonało się – ołtarz można przewrócić! W języku arabskim jest to Al Mugamra - „zakończenie", „ukończenie tego, co się rozpoczęło". Wieki temu

Arę można było dostrzec nisko nad południowym horyzontem, prawie poza zasięgiem wzroku, przechyloną na południe. W starożytnej mitologii reprezentowało to świat podziemny.

Trzecią dekaną Strzelca jest **Smok**. Smok przedstawiany jest jako martwy. Na niektórych ilustracjach uwidocznione jest sześć zwojów jego martwego, bezwładnego ciała z wystającym z pyska językiem, które niszczeje po śmierci. Smok (Draco) oznacza „nadepnięty" lub „zdeptany". Główne gwiazdy to Al Waid – „zostać zniszczonym", Thuban - „subtelny" i Al Dib, „gad". Jakby to było zbyt mało, to inne gwiazdy tej konstelacji noszą nazwy Rastaban - „głowa subtelnego", Etanin - „długi wąż", Grumian - „zwodziciel", El Athik – także „zwodziciel" i Gianser - „ukarany wróg".

Podsumowanie Strzelca

Strzelec jasno pokazuje, że mając dwoistą naturą dokonuje osąd na wrogu. Dekany pokazują nam, że jest to radosna praca, ponieważ włączono w to Lutnię i Harfę. Jest to dla nas praca radosna. Ołtarz ofiarny jest odwrócony do góry nogami i nigdy więcej nie będzie oglądany, co jest zakończeniem zemsty na smoku.

Wiem, że ta część i poprzednia są dłuższe niż zwykle, ale chcę, aby każda sekcja pozostała nienaruszona. Więc kończymy tu pierwszą 1/3 oryginalnej historii zbawienia, którą można dostrzec w gwiazdach. Zaczęliśmy od Panny- dziewicy, która miała syna dwoistej natury, zarówno boskiej, jak i ludzkiej i który to dorastając przechyla szalę z powrotem przywracając równowagę, składa ostateczną ofiarę i wykonuje wyrok na wrogu.

Następny zestaw dotyczy nowego życia ... ale to już kolejnym razem.

+++

Pierwsze cztery znaki zodiaku, od początku aż do dzisiaj, mówią o narodzinach Mesjasza z dziewicy, grzechu człowieka i ostatecznym triumfie, jaki odniesie Zbawiciel o dwojakiej naturze. Kolejne cztery znaki opowiadają historię nowego życia. Zaczynamy więc:

Koziorożec, kozioł

Koziorożec to obraz zabitego kozła, ale zamiast tylnych łap ma rybi ogon. Jego prawa przednia noga jest zgięta do tyłu, a lewa niezgrabnie wyprostowana; głowa opuszczona w scenie śmierci. Kozioł oczywiście przedstawia grzesznego człowieka, podczas gdy ryba przedstawia życie i nawiązuje do symbolu ryby, która ma nadejść – ludzi narodzonych z Ducha. Chociaż umarł, On żyje!

Dwie najjaśniejsze gwiazdy Koziorożca to Gedi i Dabih, co oznacza „odcięcie" i „zabita ofiara". Inne gwiazdy w konstelacji mają podobne nazwy , które oznaczają „zabijanie". Samo nazwa Koziorożec pochodzi z łaciny i oznacza „odkupienie przez śmierć".

Pamiętamy z historii, że pierwsi chrześcijanie utożsamiali się z rybą po części dlatego, że zmartwychwstały Pan co najmniej 2 razy jadł ryby (Łuk. 24,42; Jan. 21,13). Słowa Ichthys (ryby) to grecki akronim oznaczający „Jezus Chrystus, Syn Boży, Zbawiciel" stąd ryba była tajnym hasłem używanym przez pierwszych chrześcijan.

Pierwsza dekana Koziorożca to samotna strzała - **Sagitta**. Leci przez niebiosa wystrzelona przez nieznaną rękę. Jest to zgodne z Iz. 53:10, który mówi, że to Ojcu „upodobało się utrapić go cierpieniem" i uczynić go ofiarą za grzech. Ojciec wystrzelił niewidzialną strzałę – było to działanie pomiędzy Ojcem a Synem.

Drugą dekaną jest orzeł **Aquila**. To obraz umierającego orła, który pokazuje, że Chrystus był nie tylko kozłem ofiarnym, lecz lecący orzeł reprezentuje niebo i królewskie pochodzenie. Wskazuje tym samym, że umierający kozioł (Koziorożec) jest królem. Być może pamiętacie, jak w Wyj. 19: 4 Pan powiedział Izraelowi: „Wyniosłem cię (z Egiptu) na orlich skrzydłach i przywiodłem do siebie". Główną gwiazdą jest tu

Altair lub Al Tair (arab.), co oznacza „ranny”. Pozostałe dwie główne gwiazdy oznaczają „szkarłatny pokryty krwią” i „rozdarty”. Nazwa czwartej gwiazdy oznacza „ranny w piętę”.

Trzecią dekaną jest **Delfin**. To obraz pełnej życia ryby wyskakującej z wody. Ponieważ jest związana z Koziorożcem wskazuje, ze rybi ogon ofiarnego kozła nie pozostanie martwy. Delfin pokazuje zmartwychwstanie i nowe życie!

Podsumowanie Koziorożca: Koziorożec jest początkiem kolejnej części znaków zodiaku. Wcześniejsza część dotyczyła Jego ofiary i naszego grzechu. Teraz widzimy, że z Jego śmierci wychodzi nowe życie. Zabity przez samotną strzałę wysłaną przez swego Ojca, zawsze miał dwoistą naturę, zawsze wiedział, że kiedyś powstanie, co widać po rybim ogon kozła ofiarnego. Ponieważ Delfin prowadzi nas do Zmartwychwstania, patrzmy, co jest dalej:

Wodnik, Nosiciel Wody

Wodnik jest obrazem człowieka siedzącego na niebiosach, który w prawej ręce trzyma duże naczynie, z którego wylewa się woda, która płynie do Ryby Południowej. Być może pamiętasz z greckiej mitologii, że nosił on tam imię Ganimedes – Jasny i Szczęśliwy. Główną gwiazdą Wodnika jest Sa'ad al Melik, co oznacza „Zapis wylania”.

Pierwszą dekaną jest **Ryba Południowa**, do której napływa wylewana woda. To symbol zmartwychwstałego Pana, który przebywa (siedzi) teraz u Ojca i wylewa wodę Ducha do swych ryb - wierzących.

Pegaz - skrzydlaty koń, to druga dekana Wodnika. Leci przez niebo z pełną prędkości. Grecy nazywali go „koniem tryskającej fontanny”. Słowo „Pega” oznacza „wodza”, a ostatnia część to „szybki koń” co mówi o Panu jako o szybko lecącym koniu fontanny Ducha. Nie dziwi więc, że w Obj. 19 mamy obraz Jezusa (oraz wierzących) powracającego w powietrzu, w czasie Armagedonu, na białym koniu (koniach), aby uratować Izrael i ochronić człowieka przed samozniszczeniem.

Nazwy gwiazd to Markab - „Ten, który powraca”, Scheat – „ten, który wyjeżdża i powraca”, Enif – „latorośl”, Al Genib – „niosący” oraz Matar- „”ten, dzięki któremu obficie się przelewa”.

Trzecią dekaną Wodnika jest **Łabędź** Cygnus. Jest go dość łatwo znaleźć na nocnym niebie, ponieważ ma 81 gwiazd, w tym kilka gwiazd podwójnych, z których jedną jest Cygni. To obraz łabędzia w locie, chociaż niektórzy widzą go jako martwego łabędzia lub niegdyś martwego. Najjaśniejszą gwiazdą gwiazdozbioru jest Deneb - „Pan lub Sędzia, który przyjdzie”. Inne gwiazdy to Fafage -„wspaniały”, Sadr, „który powraca” oraz Arided - „on zejdzie na dół”.

Podsumowanie Wodnika: Przenosi on historię zbawienia poza śmierć i zmartwychwstanie aż do nowego życia i składa obietnicę Jego powrotu. Najwyraźniej do tego czasu mamy wodę, która płynie z góry - Ducha Świętego, który jest zadatkiem naszego zbawienia. Efez. 1: 13-14

Pisces - dwie ryby

To obraz dwóch ryb, z których jedna ustawiona jest w linii słońca i podąża za nim, zaś druga kieruje się w stronę bieguna północnego. Obie ryby są związane razem wokół swoich ogonów za pomocą pierwszej dekany – Wstęgi.

Moglibyśmy pójść tu kilkoma tropami. Mogliśmy spojrzeć do Efez. 2 i zobaczyć Żyda i poganina oraz jak Pan dzięki swej ofierze uczynił z nich dwóch jednego człowieka, co jest moim osobistym wytłumaczeniem. Moglibyśmy również dojrzeć w nich naszą podwójną naturę - w naszych sercach chcących podążać ścieżką słońca (Syna), ale jakaś część z nas chce zboczyć poza granice, jak ta ryba, która kieruje się na północ. Wybierzcie sami, co tu dostrzegacie.

Wstęga to pierwsza dekana, która jest zawiązana wokół ogonów dwóch ryb, ale także zakotwiczona do morskiego potwora- Cetusa (omówimy go później, ale wspomnijmy tylko, że reprezentuje szatana i grzeszną naturę człowieka) . Arabska nazwa Wstęgi oznacza coś, co dziś nazwalibyśmy uzdą – narzędziem do kontrolowania konia. Nazwa gwiazdy Al Risha oznacza „uzdę, wstęgę, linę" używaną do kontrolowania zwierzęcia.

Uważam to za niezwykle interesujące, że Wstęga jest długa a drugą dekaną jest Cefeusz - ukoronowany król, który w prawej ręce trzyma Wstęgę uwiązaną do ryb. To król siedzącym na swoim tronie, który w lewej dłoni trzyma berło. Czuwa nad obiema rybami, a ponieważ trzyma w ręku Wstęgę wskazuje nam, że ma nad nimi kontrolę. Nawiasem mówiąc, jego stopa spoczywa na Gwieździe Polarnej, którą nazywamy Polaris, lub Gwiazdą Północną.

Gwiazda Północna była od wieków używana przez nawigatorów, ponieważ jest jedyną gwiazdą, która nigdy się nie rusza. Wszystkie inne gwiazdy krążą wokół niej więc fakt, że Król Cefeusz trzyma na niej stopę pokazuje nam, że to u Niego szukamy kierunku i prowadzenia w życiu.

Na prawym ramieniu Cefeusza znajduje się najjaśniejsza gwiazda konstelacji - Al Deramin, „szybko powracający". Na pasie ma Al Phirk - „odkupiciel". Na lewym kolanie ma gwiazdę „Pasterz". Nazwa „Cefeusz" oznacza „królewska latorośl" lub po prostu „król". Ponownie widzimy tu odniesienie do syna Panny – Lotorośli.

Trzecią dekaną Ryb jest **Andromeda, zakuta w łańcuchy**. Siedzi, lecz jej ręce i stopy są skute osobno łańcuchami. Ryba, która kieruje się na północ, umieszczona jest pod ramieniem Andromedy, ukazując trudną sytuację człowieka spętanego łańcuchami przez świat i grzech, lecz który jednak jest rybą Pana. Widząc, że ryba zeszła ze ścieżki słońca, może to być symbol niewiernego Izraela, skutego łańcuchami i prześladowanego jak Andromeda.

Nazwy gwiazd w Andromedzie oznaczają „prześladowany", „złamany", „cierpiący" oraz „słaby". Jednak w mitologii greckiej Andromeda znana jest jako władca, co znowu może wskazywać na Izrael - pierwszy wśród narodów z powodu przymierza z Bogiem. Egipcjanie nie lubili Andromedy, ponieważ ryby symbolizowały niechęć i nienawiść.

Podsumowanie Ryb pokazuje trudną sytuację wierzących i / lub Żydów i nie-żydów. Jednak król zrobił z dwóch ludzi jednego człowieka. On trzyma mocną kontrolę. W Cefeuszu widzimy obietnicę Jego powrotu, gdyż następna konstelacja ujawnia, że nie zawsze będziemy przykuci przez świat i grzech

Baran

Widzimy tu dojrzałego barana leżącego bezpośrednio na ścieżce słońca, w jego doskonałej linii. Rdzeń imienia Baran (Aries) oznacza „Władczy". W języku arabskim nazywa się go „Al Hamal" – „owca", „łagodny" oraz „miłosierny". Główną gwiazdą jest tu El Nath (El Natik) - „zabity" lub „ranny". Nad jego głową znajduje się trójkąt, którego główna gwiazda oznacza „Głowę" lub „Uniesiony".

Pierwszą dekaną Barana jest **Kasjopeja** – kobieta na tronie. Gwiazdozbiór łatwo do znalezienia na niebie z powodu kształtu litery W. Obraz przedstawia kobietę siedzącą na tronie, w przeciwieństwie do Andromedy, która jest pełna wad i uwięziona na ziemi. Jej imię oznacza „piękną kobietę na tronie" lub „kobietę na tronie".

Ciekawe, że 4 gwiazdy tego gwiazdozbioru są zawsze widoczne przez cały rok na niebie. Kasjopeja nadzoruje ciemność. Nazwy jej gwiazd to Shedar – „uwolniony" oraz Ruchbah i Dat Al Cursa – „intronizowany" i „siedzący". Co ciekawe, Cefeusz - król na tronie, którego przed chwilą wspominałem, wyciąga trzymane w lewej ręce berło w kierunku Kasjopei. Przypomina mi to, że Estera otrzymała łaskę, gdy król wyciągnął w jej kierunku swe berło.

Ostatnia uwaga jest taka, że w mitologii Kasjopeja jest znana jako matka Andromedy. Jest to zgodne ze stwierdzeniem Pawła w Gal. 4:26, gdzie porównuje on ziemską Jerozolimę z niebiańską: „Jeruzalem zaś, które jest w górze, jest wolne i ono jest matką naszą.”.

Cetus (Wieloryb) jest drugą dekaną Barana. To morski potwór, który do szyi ma przywiązaną Wstęgę i który pozostaje pod kontrolą Ryb. Główną gwiazdą na jego szyi jest Mira - „buntownik”. Kolejną gwiazdą jest Menkar - „skuty wróg”. Diphda jest trzecią główną gwiazdą i oznacza „obalony”. Uważam za interesujące, ze jest On związany z Rybami, co w moim rozumieniu oznacza, że jest związany przez dzieło Jezusa, przez które to mamy autorytet, aby w Jego imieniu wyganiać go i jego demony. Do jego szyi uwiązana jest Wstęga, jak wodze konia, pokazując ponownie, że Ryby mają władzę nad Cetusem - morskim potworem. Ale pokazuje też naszą grzeszną naturę, zanim poznaliśmy Chrystusa.

Trzecią dekaną Barana jest **Perseusz - Rębacz**. To wojownik z uniesionym w prawej ręce mieczem, który w drugiej dłoni trzyma odciętą głowę Meduzy. Imię Meduza oznacza „zdeptany pod stopami”. Gwiazda w miejscu lewej stopy Perseusza to Atik, „ten, który łamie”. Gwiazda środkową to Al Genib - „ten, który niesie” oraz Mirfak - „który pomaga”.

Główną gwiazdą Meduzy, której głowę trzyma Perseusz, jest Al Ghoul lub Algol – „zły duch”. Pozostałe gwiazdy to „Rosh Satan” i Al Oneh, co oznacza „głowę szatana” oraz „osłabiony i ujarzmiony”.

Podsumowanie Barana ukazuje zmartwychwstałego Pana, odpoczywającego z Kasjopeją - kościołem u Jego boku, spoglądającego na pokonanego morskiego potwora i trzymającego pod pachą głowę Szatana - już nikomu nie zagraża!

Na tym kończy się drugi zestaw czterech konstelacji. Ponieważ pierwszy zestaw przedstawia osobę i naturę Pana oraz grzech człowieka, to drugi zestaw przedstawia Jego śmierć, zmartwychwstanie i powrót oraz naszą przyszłość w niebie. Ostatni zestaw ukaże Jego powrót oraz Jego ziemskie królestwo co jest ogromnie ekscytujące!

+++

Mam nadzieję, że po przeczytaniu tej serii, wasz podziw dla nocnego nieba jeszcze wzrośnie wiedząc to, że od najwcześniejszych dni człowieka, Pan ukazał mu w gwiazdach historię zbawienia. Kończymy cykl opisując ostatni zestaw czterech konstelacji, które ukazują nasze zjednoczenie z Chrystusem oraz Jego powrót.

Byk

Gwiazdozbiór znany w języku hebrajskim, arabskim, łacinie i grece jako byk, choć nie jest to byk udomowiony. Jego długie rogi są opuszczone. Główna gwiazda umieszczona jest w jego oku i nosi nazwę Aldebaran - „Kapitan” lub „Gubernator”. W cyklu zodiakalnym Byk pojawia się, gdy Skorpion znika z pola widzenia.

W mitologii Byk był koloru białego, ponieważ jest sprawiedliwy i czysty. W jego ramieniu znajduje się gromada składająca się z siedmiu gwiazd znana jako Plejady – „gołębice” i jest ona wspomniana w Księdze Hioba w nawiązaniu do siedmiu kościołów z Obj. 1:16 oraz 2:1. „W prawej dłoni swej trzymał siedem gwiazd, a z ust jego wychodził obosieczny ostry miecz, a oblicze jego jaśniało jak słońce w pełnym swoim blasku." Także: „Ten, który trzyma siedem gwiazd w prawicy swojej…” W mitologii Plejady były siedmioma córkami Atlasa, który podtrzymuje ziemię i niebo. Tutaj jest to typ kościoła, spoczywający na ramieniu Byka.

Pierwsza dekana Byka to moja ulubiona konstelacja. Jest ją łatwo znaleźć na niebie dzięki linii trzech gwiazd, które tworzą jego pas – **Orion** - wspaniały, myśliwy. Niezliczone razy siedziałem i patrzyłem na Oriona, dziękując i uwielbiając Pana, który czuwa nade mną. Gwiazdozbiór ten to obraz mężczyzny z uniesioną maczugą w prawej ręce, skórą martwego lwa w lewej, który lewą nogą miażdży głowę Zająca.

Imię Orion oznacza „Ten, który przychodzi jako światłość", „Genialny". Wymieniony jest w Hiob 9:9 wraz z Plejadami i Arkturusem. Jego głównymi gwiazdami są: Betelgeuse na jego prawym ramieniu, co oznacza „Nadchodzi Latorośl"; Rigel gwiazda w jego lewej, uniesionej stopie, która znaczy „Stopę, która miażdży". Trzy jasne gwiazdy w jego pasie nazywane są „trzema królami". W okolicy lewej klatki piersiowej znajduje się Bellatrix - „Szybko nadchodzący", a także „Nagłe zniszczenie". W języku arabskim nazywa się Al Giauza – „Latorośl", Al Mirzam – „Władca" lub Al Nagjed – „Książę".

Widzimy Oriona trzymającego skórę zabitego lwa - oszusta, który chodził rycząc, szukając kogo pożreć (I Ptr. 5:8). W miejscu jego lewej stopy zaczyna się również jego druga dekana - **rzeka Erydan**. Erydan znaczy „Rzeka Sędziego". W Dan. 7:9-11 czytamy, że od Sędziwego (Ojca) „ognista rzeka (sądu) wypływała i wychodziła sprzed niego". Erydan dotyka Cetusa - Wieloryba - morskiego potwora i rozciąga się między Bykiem a Orionem pokazując nam, że Sędzia jest zarówno szarżującym bykiem, który przychodzi z kościołem na swych ramionach, aby dokonać sądu, jak i myśliwym doprowadzającym wszystko do jego końca.

Trzecią dekaną Byka jest **Pasterz (lub Woźnica) Auriga**, który podtrzymujący lewą ręką kozę z dwoma koźlętami. Koza czule kładzie swe nogi na jego ramionach. W prawej ręce trzyma bicz i wstęgę (lejce), które trzymają Ryby (kościół). Auriga oznacza po łacinie „trzymający lejce". Główną gwiazdą jest tu koza i nosi nazwę Kapella - „kaplica" lub w muzyce „w stylu kościelnym" (śpiewanie bez instrumentów - a cappella). Koza wraz koźlętami (kościół) są czule trzymane w ramionach pasterza. W języku greckim to ekklesia. Na prawym ramieniu ma jasną gwiazdę – Menkalinan - „stado kóz (lub owiec)". Ponownie widzimy tu Pana jako Autora naszego zbawienia, a dwa koźlęta można rozumieć tu jako wierzących Żydów i pogan.

Podsumowanie Byka: Widzimy tu Pana, który powraca wraz z kościołem „na swoich plecach", który pozostaje bezpieczny pod Jego kontrolą. Jest to zgodne z Obj. 19: 5-14, które opisuje świętych, którzy znaleźli się w niebie w czasie Wielkiego Ucisku, którzy zostali odziani w „czyste lniane szaty" i którzy po wieczerzy weselnej Baranka powracają wraz z Nim na białych koniach.

Jest to też zgodne z tym, co powiedział Jezus w Mat. 24: 29-31, że przy swoim powrocie rozkaże aniołom, aby „zgromadzili świętych z jednego krańca nieba (nie ziemi) aż po drugi". W Orionie widzimy Jego chwałę, gdy „zadanie" zostało ukończone, kościół spoczywa bezpiecznie na Jego łonie - kościół, który niegdyś aktywnie czynił uczniami a teraz odpoczywa w niebie.

Bliźnięta

W egipskim zodiaku (Dendara) Bliźnięta to nie para bliźniaków, lecz mężczyzna i kobieta trzymający się za ręce, zwani „Adamem i Ewą". Przez 'przebywanie w niebie' wskazywałoby to nie pierwszego Adama, ale na „ostatniego Adama" - Chrystusa, który jako „ostatni Adam" przyniósł ludzkości zbawienie (I Kor.15:45). Koptyjska nazwa konstelacji to Pi Mahi - „Zjednoczeni" lub „Całkowicie złączeni".

W lewej stopie męskiej postaci widzimy gwiazdę Al Henah – „Zraniony". Gwiazda w jego głowie to Polluks - „Władca" lub „Sędzia". W jego środkowej części znajduje się gwiazda Wasat - „Siedzący" lub „Umieszczony na jego (należnym) miejscu". Egipcjanie nazywali go Horus lub Hor - „Syn światła" lub „Nadchodzący, a także„ Odnowiciel panowania ".

W mitologii te dwie postacie znane są jako Kastor i Polluks - poszukujący Złotego Runa, lecz my widzimy tu pannę młodą, jak i pana młodego, którzy stali się jedno w Chrystusie. Wydaje mi się ciekawe, jak mitologia poprzekręcała pierwotny zamiar Twórcy, lecz mimo to nadal ukazuje niektóre elementy prawdziwej historii zbawienia. W Bliźniętach widzimy, że jesteśmy jedno z Chrystusem, jesteśmy w Nim a On w nas, podczas gdy z drugiej strony konstelacja mówi również o oblubienicy i oblubieńcu, którzy stali się jednością… cudowna łaską.

Zając to pierwsza dekana Bliźniąt. W egipskim i perskim zodiaku jest to wąż, a nie zając. Znajduje się on pod stopami zwycięskiego myśliwego - Oriona. Nazwy jego gwiazd to Nibal, Rakis i Sugia – „Szalony", „Pochwycony" oraz „Zwodziciel".

Wielki Pies i **Mały Pies** to druga i trzecia dekana w gwiazdozbiorze Bliźniąt. Pierwotnie znane były jako wilki (a nie psy), które upolowały zająca (węża). Podobnie jak dwie ryby, dwa kozły, możemy tu dostrzec żydowskich jak i pogańskich wierzących zjednoczonych w Nim, a także może Pana i wierzących zjednoczonych, którzy są jedno.

Gwiazda Syriusz w „Wielkim Psie" jest najjaśniejszą gwiazdą nocnego nieba i łatwo ją znaleźć. Imię Syriusz pochodzi od Sir lub Seir, co oznacza Książę, Obrońca, Zwycięzca. Hebrajskie słowo „latorośl" to „netzer" lub naz-seir, więc osoba wychodząca z latorośli to „naz-seir-ene". Tak więc gwiazda Syriusz lub po egipsku Naz-seir pokazuje, że „Wielkim psem" jest Nazarejczyk.

Ponieważ dwie Psie gwiazdy są dekanami Bliźniąt, które opisują pannę młodą i pana młodego, widzimy tu również inny element podwójnej natury tego gwiazdozbioru. Ponieważ „Duży Pies" (lub „Duży Wilk") odnosi się do Pana, z główną gwiazdą Syriusz, to „Mały Wilk" pozostaje Jego towarzyszem. W egipskim zodiaku „Mały Pies" ma wygląd człowieka z głową orła, przedstawiającym ludzkość wyniesioną do królewskiej władzy w niebie. Główną gwiazdą Małego Psa jest Sebak – „Zdobywca" lub „Zwycięski". Kolejną gwiazdą jest Al Gomeiza - „Niegdyś obciążony", a także „Znoszący (coś) dla dobra innych".

Podsumowanie Bliźniąt

W Bliźniętach widzimy jedno uczynione z dwojga, które pokonało wroga, a w Psich gwiazdach ponownie widzimy Pana i Kościół zjednoczonych na zawsze w zwycięstwie. Dużo więcej możemy wyciągnąć z tego jak i ze stron Nowego Testamentu. Wspominałem wcześniej, że w Nowym Testamencie jest ponad sto odniesień do tego, że jesteśmy „w Nim" lub „On w nas" - Chrystus w nas. Jesteśmy Jedno. Jesteśmy jedno w obrazie dwojga bliźniąt, dwóch ryb, dwóch koźląt w Aurydze, dwóch psach i tak dalej … - w kółko potwierdzając nam, którzy zmagamy się, że jesteśmy jedno z Nim - że On jest w nas a my w Nim.

Rak

Byk – Ten, który powraca, Bliźnięta – jedno w Chrystusie, a teraz Rak…? O co tu chodzi? Rak rośnie przez linienie, zrzucając zewnętrzną skorupę, podczas gdy rosnąc od wewnątrz odsłania nową skorupę, która jest nieco większa niż poprzedniej. To znajduje odzwierciedlenie w Gal. 4:19: „dzieci moje, znowu w boleści was rodzę, dopóki Chrystus nie będzie ukształtowany w was".

Rak rodzi się z wody, tak samo kościół rodzi się z wody Ducha Świętego, co jest prośbą do Boga o dobre sumienie, jak to napisał Piotr mówiąc o chrzcie wodnym. Piotr powiedział, że woda nie zmywa grzechu, lecz jest on (chrzest wodny) odpowiedzią czystego sumienia po narodzeniu się na nowo z Ducha. Pośrodku gwiazdozbioru Raka znajduje się gromada gwiazd w starożytności zwana „Prasepe", co w języku hebrajskim i arabskim oznacza „Mnogość / niezliczone nasienie" lub „Potomstwo" (I Ptr. 3:21).

Słowo „rak" (cancer) pochodzi od dwóch słów: „khan" - „miejsce spoczynku" oraz „cer" lub „ker" – „w objęciach" lub „otoczony" (tak jak trzymać kogoś w mocnym uścisku). Zatem Rak oznacza „bezpieczny odpoczynek". Znak ten pokazuje miejsce odpocznienia kościoła, w objęciach Jego ramion, tłum pozostający w pokoju i odpocznieniu.

Nazwy gwiazd to Acubens - „Miejsce schronienia lub odpoczynku", Ma'alaph i Al Himarein - „Zgromadzony tłum" oraz „Owieczki". Widzimy tu też głowę węża pod stopami Raka.

Pierwsze dwie dekany Raka to coś, co znamy dzisiaj jako **Wielki Wóz** i **Mały Wóz** – **Wielka i Mała Niedźwiedzica**. W ten sam sposób jak Bliźnięta pokazują zjednoczonych Pana i Kościół, jak dwa Psy pokazują kto jest „dużym psem" i „małym psem", tak też pokazują to dwie niedźwiedzice.

Są to prawdopodobnie pierwsze konstelacje, które nauczyłeś się odnajdywać na nocnym niebie, gdyż dwie czołowe gwiazdy Wielkiego Wozu mierzą w Mały wóz, którego dyszel zakończony jest Gwiazdą Polarną. To właśnie Gwiazda Polarna, wokół której wydają się obracać wszystkie inne konstelacje, była przez wieki główną gwiazdą używaną do nawigacji.

Nie powinno dziwić, że pierwotnie nie były to niedźwiedzie. Jako, że główną gwiazdą jest tu Dubheh lub Dubah - po grecku słowo „Dob" oznacza niedźwiedzia – stąd ta nazwa. Jednak w pierwotnym hebrajskim znaczeniu nazwa gwiazdy Dubheh oznacza „owczarnię", „zagrodę" - miejsce do trzymania stada (Dober).

Świadczą o tym nazwy gwiazd, które obejmują: Al Pherkadain – „Cielęta", Al Gedi - „Wybrany ze stada" lub „Dzieciak" oraz Al Kaid – „Zebrani razem". W ogonie Wielkiego Wozu lub dużego niedźwiedzia (niedźwiedzie nie mają długich ogonów) znajduje się gwiazda Mizar - „Strzeżony" lub „Zamknięte miejsce". Inne gwiazdy to Merach – „Stado" oraz Cab d al Asad, „Zgromadzone tłumy". Widzimy więc, że tak jak Bliźnięta i Psie gwiazdy, podobnie też Niedźwiedzie (zagrody) wskazują nam, że jesteśmy bezpieczni w Chrystusie, ponieważ On jest Głównym Pasterzem i opiekunem trzody.

Trzecią dekaną Raka jest Okręt Argo. Niektórzy może pamiętają z mitologii Jasona i Argonautów, w tym Polluksa i Kastora (bliźniaków) podczas ich podróży w poszukiwaniu Złotego Runa, co jest w części poprzekręcaną historią zbawienia oraz nieba. Statki wożą ludzi, więc i Argo w podobny sposób przewozi Bliźnięta i inne dekany.

Główną gwiazdą konstelacji jest Kanopus -nawigator i sternik statku. Oznacza on „Własność tego, który przybywa (do nas)" – to tak, jakby powiedzieć, że czekamy na statek, który po nas przypłynie. Inne nazwy gwiazd to Sephina – „Dostatek" oraz Tureis – „Mocno kontrolowany" lub „Mocno trzymany w ręku"; Asmidiska – „Zwolnieni podróżni" oraz Soheil - „To, co było pożądane".

Podsumowanie Raka: Widzimy tu zgromadzone stado, które wypoczywa. Niedźwiedzie są w istocie pasterzem i owczarnią, lub też niebiańską jak i ziemską owczarnią, ale jedną w drugiej, czekając na przybycie statku, aby zebrać nas w jedno.

Ostatnim z naszych rozważań jest Lew

Lew znajduje się w doskonałej linii z ekliptyką (ścieżką słońca) i kończy rok jako znak Jego powrotu i ostatecznego zwycięstwa. Natychmiast Lew z plemienia Judy kojarzy nam się z Panem. Główną gwiazdą, która znajduje się w jego klatce piersiowej, jest Regel lub Regulus – „Stopy, które miażdżą". Następna gwiazda to Denebola – „Sędzia". Trzecia jest Al Giebha – „Wywyższony". Pozostałe gwiazdy to Al Defera – „Pokonanie wroga", Deneb al Eced – „Nadchodzący sędzia" i Minchir al Asad – „Ukaranie tego, który niszczy".

Trzy dekany Lwa umieszczone są blisko siebie i tworzą prawie jeden obraz. Są to wąż - **Hydra**, **Puchar** - czara sądu oraz **Kruk**. Zarówno Puchar jak i Kruk znajdują się na grzbiecie Hydry.

W egipskim zodiaku Lew stoi bezpośrednio na wężu. W naszym zodiaku przednie łapy Lwa pozostają na głowie Hydry. Hydra oznacza „Znienawidzony". Jego główne gwiazdy to „Al Phard" - „Wykluczony", „Odstawiony na bok" lub „Oddzielony" oraz Minchir al Sugia – „Ukaranie zwodziciela".

Puchar to czara gniewu wylana na węża – Hydrę i umieszczona jest bezpośrednio na jego grzbiecie. Kruk również stoi na jego grzbiecie trzymając go mocno szponami i dziobie jego ciało. Gwiazdy, tworzące dno czary gniewu, tworzą również tył Hydry wskazując, że gniew i Hydra są na zawsze połączone. Kruk to nie tylko wróg węży, ale także padlinożerca.

Podsumowanie Lwa: Lew to Król, który niedługo nadejdzie, to Zwycięski Król, który raz na zawsze wyleje swój gniew na wroga, który to już nigdy nikomu nie będzie szkodził.

Zdaję sobie sprawę, że to było dość długie studium, ale napisałem je w taki sposób, że można to wydrukować i przestudiować w kościele domowym, studium biblijnym lub we własnym zakresie. Kiedy po raz pierwszy nauczałem tego w szkole biblijnej pod koniec 1999 roku, miałem ucznia z Egiptu, który potwierdził nazwy arabskich gwiazd wymienione w tej serii (a także pomógł mi w wymowie). Dla mnie, kiedy wychodzę nocą na zewnątrz i patrzę na te wszystkie gwiazdy, widzę historię zbawienia, jak Pan zapowiedział to na początku, że będą to znaki dla pór roku, dni i lat.

Cała historia ewangelii rozgrywa się nad nami w dzień i nocy. Oczywiście gwiazdy sś dla nas widoczne tylko w nocy, ale one tam są również przez cały jasny dzień. On czuwa nad nami i pewnego dnia zgromadzi nas wszystkich razem i zaprowadzi do domu.

John Fenn